

Temat: Pragniemy dawać świadectwo o Bogu w codziennym życiu (Tydzień misyjny).

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus

Na rozpoczęcie lekcji proszę, aby uczniowie nakreśli znak krzyża i uczestniczyli w modlitwie:

Ojcze Nasz.

Na dzisiejszej lekcji będziemy odkrywać i wyjaśniać - co to znaczy być misjonarzem, wypełniać misję lub iść na misję. Jednak zanim do tego przystąpimy to zastanówmy się wspólnie nad takim pytaniem: Czy wszyscy ludzie na świecie już słyszeli o Panu Jezusie?

Odpowiedź: Nie wszyscy ludzie na świecie słyszeli o Jezusie Chrystusie i Jego nauce.

Jest jeszcze wiele miejsc w wielu krajach na świecie, gdzie potrzebni są misjonarze, to znaczy współcześni uczniowie Chrystusa – kapłani, zakonnicy i osoby świeckie - które głoszą Ewangelię i Królestwo Boże, tym ludziom którzy zechcą tą naukę przyjąć.

Ewangelia Św. Marka 16,15 -16; 19

I rzekł do nich: idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony, a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły.

Bóg chce, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy. Pan Jezus posyła apostołów i uczniów do głoszenia prawdy o Królestwie Bożym, i o tym, że On jest naszym Zbawicielem a wiara w Niego i w Jego naukę ma zaprowadzić nas do domu Ojca, który jest w Niebie.

Apostołowie zatroszczyli się o to, by ustanowić swoich następców. Tymi następcami są głównie: papież, biskupi i kapłani, ale również wszyscy ludzie ochrzczeni w Kościele. Tak więc my wszyscy, chrześcijanie zobowiązani jesteśmy do wyznawania przed ludźmi wiary w Boga w Trójcy Świętej Jedyne. Wiele osób ochrzczonych w Kościele usłyszało głos powołania do pójścia za Chrystusem i do głoszenia Królestwa Bożego.

Oto kilka przykładów:

Święta Teresa od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza, znana też jako **Mała Teresa**, **Mały Kwiatek**; właśc. fr. *Marie Françoise Thérèse Martin* (ur. 2 stycznia 1873 w Alençon, Francja, zm. 30 września 1897 w Lisieux) – francuska karmelitanka bosa, córka świętego Ludwika i świętej Marii Martin, dziewica i święta Kościoła katolickiego oraz doktor Kościoła.

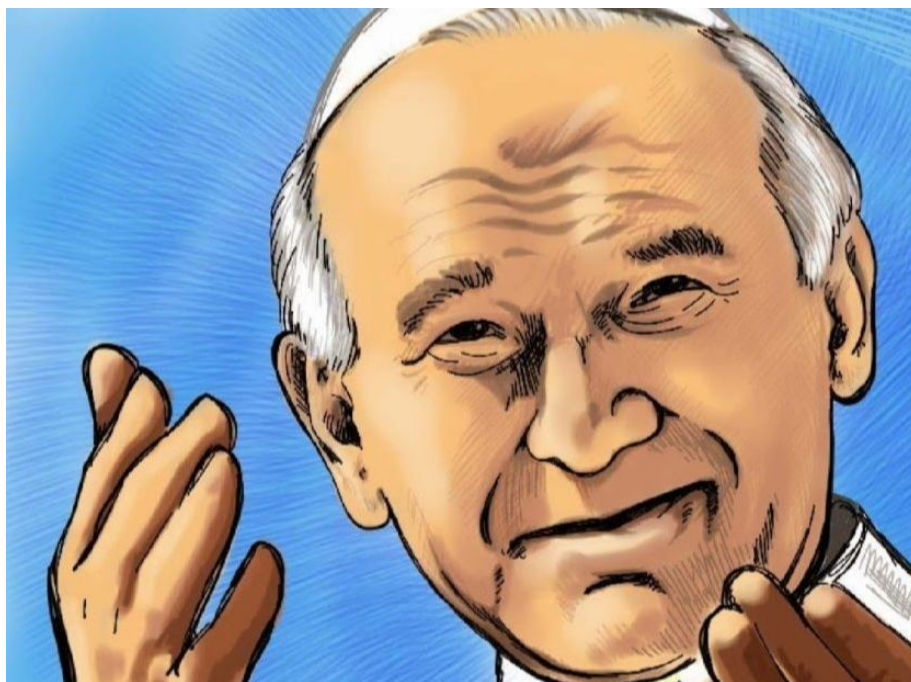
Teresa Martin urodziła się jako ostatnia z dziewięciorga dzieci Zelii Guerin i Ludwika Martin. Jej ojciec był zegarmistrzem, matka zaś koronkarką.

8 września 1890 złożyła śluby zakonne. Rok później odkryła „małą drogę dzieciństwa duchowego”. Pragnęła, by jej życie stało się aktem doskonałej miłości, a cierpienie możliwością jej pogłębienia i wykazania.

Święta Teresa od Dzieciątka Jezus modliła się za misjonarzy i wszelkie trudności i bóle ofiarowała za nich. Nigdy nie wyjechała na Misje, ale dzięki swojej postawie, poświęceniu i modlitwie została ogłoszona Patronem Europy za Misje.

Również nasz polski papież Jan Paweł II był wielkim misjonarzem – głosił Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie niemal na całym świecie.

Kochał ludzi a ludzie kochali Jego. Przykładem swojego życia głosił Królestwo Boże i prowadził Kościół do Boga, do Chrystusa, do Zbawienia.

Warto przypomnieć choćby niektóre słowa jego słowa do młodzieży:

„Nie lękajcie się! Otwórzcie, otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi!”.

Obecnie głową Kościoła jest papież Franciszek – on tak samo jak jego poprzednicy prowadzi Kościół Chrystusa w Misji głoszenia Ewangelii.

Należy tutaj podkreślić to, że Największym i najważniejszym Misjonarzem wypełniającym wolę Boga Ojca był Jezus Chrystus. Misjonarze to kapłani, zakonnicy i osoby świeckie którzy na polecenie Kościoła głoszą Chrystusa tym, którzy Go jeszcze nie znają, lub tam gdzie Kościół jest słaby, bądź w pełni nie zorganizowany. My też jesteśmy posłani do dawania świadectwa wiary w Boga.

Swoim życiem mamy dawać świadectwo innym ludziom, aby poznali i uwierzyli w Boga, w Jezusa Chrystusa i Jego naukę. To właśnie przykład chrześcijańskiego życia i dobre uczynki mają nam dawać siłę przyciągania ludzi do wiary i do Boga.

Ważne jest to, aby każdy z was zastanowił się i spróbował odpowiedzieć na pytanie:

Dokąd jestem posłany, w jakie miejsca, do jakich ludzi, i w jaki sposób mam przyciągać (zachęcać) innych do wiary w Boga?

Może jestem posłany do:

- najbliższej rodziny lub innych opiekunów w domu;
- kolegów, koleżanek i nauczycieli w szkole;
- do innych znajomych – z Kościoła, z wakacji, sąsiadów itp.

Nasze posłannictwo polega na tym, abyśmy dla tych ludzi, których na co dzień spotykamy w domu, w szkole, na ulicy - byli apostołami niosącymi wiarę. Byśmy zawsze i wszędzie odważnie dawali dobry przykład innym, nieśli prawdę o Jezusie i dawali przykład życia po chrześcijańsku, czyli według Przykazań Bożych.

Na tym rysunku widzimy misjonarza – księdza, który wyjechał do dalekiego kraju, aby głosić ludziom dobrą nowinę o Jezusie.

Zadanie:

Proszę, aby uczniowie (ze wspomaganiem lub samodzielnie) pokolorowali rysunek umieszczony poniżej.

Na zakończenie lekcji kreślimy znak krzyża i uczestniczymy w modlitwie: Chwała Ojcu...

Dziękuję za uwagę.

Bogusław Czarny